

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4Nt/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010441
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8715010441.2

Uznesenie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Hrica a prísediacich Martina Ščuku a Jozefa Sabu, v trestnej veci odsúdeného E. Ž., nar. X. XX. XXXX, bytom E. - H. Č.. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Ružomberok, na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. marca 2016, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd **z a m i e t a** návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Poprad č. 5T/151/2001 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov č. 6To/22/2009, pretože nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 27. 10. 2015 sa odsúdený domáhal obnovy konania vo veci Okresného súdu Poprad, ktorá bola vedená pod číslom 5T/151/2001. Z obsahu podania vyplýva, že sa domáha povolenia obnovy konania v súlade s nálezom Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, ktorý sa vzťahoval na ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 1. 1. 2006. V uvedenom podaní cituje aj ustanovenia § 40, § 41a Zákona č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Na základe žiadosti odsúdeného mu súd ustanovil obhajcu z dôvodov uvedených v § 38 ods. 2 písm. a/ a § 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Ďalším podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 1. 2. 2016 odsúdený poukazuje na citovaný nález ÚS SR a zároveň aj na ďalšie rozhodnutie NS SR č. 2Tost/28/2014, ktorým bolo rozhodované o opravnom prostriedku iného odsúdeného proti rozhodnutiu iného prvostupňového súdu.

Na verejnom zasadnutí dňa 11. februára 2016 odsúdený poukázal na svoje písomné podania, ktorými sa domáha povolenia obnovy konania a zároveň žiadal zhotoviť kópie časti listín a znaleckého posudku na čl. 1421 v základnom spise, pričom bol upozornený, že takéto číslo listu v základnom spise sa vôbec nenachádza. Domáhal sa zhotovenia ďalších kópií listín, pričom ich obsah mu nebol úplne jasný a podľa jeho vyjadrení ani nesúvisí s prejednávanou trestnou vecou. Po doručení časti listín, ktoré sa v spise nachádzali a ktorých kópie si vyžiadal odsúdený, súd na verejnom zasadnutí dňa 1. marca 2016 opäť vypočul odsúdeného. Vo svojej výpovedi odsúdený opakovane tak ako aj v predchádzajúcich konaniach o jeho návrhoch na povolenie obnovy konania (4Nt/13/2013 a 6Nt/5/2012) tvrdil, že on je nevinný zo spáchania skutku, za ktorý bol odsúdený a v tejto súvislosti sa domáhal použitia citovaného nálezu Ústavného súdu SR na zníženie trestu, ktorý mu bol uložený. Tvrdil, že požaduje zníženie uloženého trestu o jednu tretinu, pričom toto tvrdenie ničím nekonkretizoval.

Zo spisu č. 5T/151/2001 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 3. 9. 2008 bol E. Ž. uznaný za vinného ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a taktiež aj z trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 245 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a to na tom skutkovom základe, že hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, pod číslom 4T/352/1995 zo dňa 22. 2. 1996 odsúdený za spolupáchateľstvo trestného činu ublíženia na

zdraví podľa § 9 ods. 2 k § 222 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, ktorý vykonal dňa 18. 11. 1998, v presne nezistenom čase v noci na 21. 4. 2001 v izbe svojej chatrče č. XXX v obci E. - H., okres J., kde býva so svojou družkou L. Č. a ich 8 deťmi, ľahol si do postele k svojej dcére, maloletej H. Ž., X. XX. X. XXXX, rozopol jej nohavice a so spodnými nohavičkami jej ich stiahol na kolená, sebe stiahol trenírky na kolená, ľahol si na maloletú H. Ž. a donútil ju k súložiu, pričom jednou rukou jej zakrýval ústa, aby nemohla volať o pomoc, dohováraľ jej, aby bola ticho, že jej bude dobre a tiež jej slovne hrozil, že ak niekomu o tom povie, že ju zbije. Za uvedené konanie mu bol podľa § 241 ods. 2, § 42 ods. 1, § 35 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov a na výkon uloženého trestu bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 zaradený do III. NVS.

V konaní Krajského súdu Prešov č. 6To/22/2009 na verejnom zasadnutí dňa 24. 6. 2010 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté. Do výkonu trestu bol odsúdený dodaný až dňa 9. 6. 2011 po zrealizovaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Poprad z dôvodu, že odsúdený sa zdržiaval na území ČR u svojich príbuzných. Do uloženého trestu mu bola započítaná doba trvania väzby, doba predbežnej väzby aj vydávacej väzby.

V konaní NS SR č. 6Tdo/15/2012 bolo dovolanie odsúdeného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuté dňa 14. 3. 2012.

V konaniach Okresného súdu Poprad č. 6Nt/5/2012, 4Nt/13/2013 boli návrhy odsúdeného E. Ž. na povolenie obnovy konania zamietnuté v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku. Uznesenia nadobudli právoplatnosť potom, čo sťažnosti podané odsúdeným boli v konaniach Krajského súdu Prešov zamietnuté.

V tomto konaní o návrhu odsúdeného na obnovu konania sa odsúdený zameriaval najmä na použitie citovaného nálezu ústavného súdu, ktorým by mal dosiahnuť povolenie obnovy konania a následné zníženie uloženého trestu. Dôvodmi na obnovu konania boli okrajovo spomenuté osoby, ktoré by mali byť opäť vypočuté a ktoré by mu mali zabezpečiť dôkazy o tom, že on je nevinný. Tieto osoby však nekonkretizoval a neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mali byť podkladom pre povolenie obnovy konania.

Pokiaľ obhajca odsúdeného poukazoval na citovaný nález ústavného súdu a na rozhodnutie NS SR, ktoré sa vzťahovalo na inú trestnú vec iného odsúdeného, tak z jeho prednesu vyplýva, že nález ústavného súdu by mal byť použitý aj v konaní o obnove konania odsúdeného v súvislosti s neústavnosťou použitej asperačnej zásady pri ukladaní trestu.

Súd poukazuje na to, že v konaní Okresného súdu Poprad č. 5T/151/2001 bola podaná obžaloba dňa 2. 8. 2001 a po vykonaní dokazovania bol dňa 3. septembra 2008 vyhlásený rozsudok, ktorým bol Jozef Žiga uznaný vinný z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a z trestného činu súložie medzi príbuznými podľa § 245 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 bol uložený podľa § 241 ods. 2 Trestného zákona, § 35 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov a 6 mesiacov. Na výkon uloženého trestu bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny. Skutok, pre ktorý bol odsúdený bol síce posudzovaný ako dva trestné činy, ale tieto boli spáchané v jednočinnom súbehu.

V konaní Krajského súdu Prešov č. 6To/22/2009 dňa 24. júna 2010 na základe odvolania obžalovaného bolo rozhodnuté o zamietnutí odvolania. Po započítaní doby väzby v tejto trestnej veci, doby predbežnej väzby a vydávacej väzby ako aj doby prevozu odsúdeného z Českej republiky po realizácii Európskeho zatýkacieho rozkazu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý je doposiaľ vykonávaný.

Trestný zákon č. 140/1961 účinný od 1. 1. 1962 vo vzťahu k trestaniu súbehu trestných činov nezakotvil použitie asperačnej zásady. Pri ukladaní trestu upravil, že ak bol páchatel' odsudzovaný za dva alebo viac trestných činov, tak bol mu uložený úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. K zmene v uplatňovaní asperačnej zásady došlo zákonom č. 171/2003 Z. z. účinným od 1. septembra 2003, ktorým bol novelizovaný vyššie uvedený trestný

zákon. Touto novelou bolo do § 35 ods. 2 Trestného zákona zavedené pravidlo, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, pričom súd uloží páchatelovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti bolo súčasťou asperačnej zásady nielen zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby, ale aj určenie ďalšieho postupu súdu pri rozhodovaní o uložení konkrétnej výšky trestu. Už v tejto úprave bolo zvýraznené, že tento postup sa vzťahuje na viacčinný súbeh. Do Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. bola táto úprava prevzatá a spresnená v § 41 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu za dva alebo viac zbiehajúcich sa úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden musí byť zločinom. Aj tu muselo ísť o viacčinný súbeh.

V trestnej veci č. 5T/151/2001 bol vyhlásený rozsudok v čase účinnosti Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., no pri rozhodovaní o vine aj treste bol použitý Trestný zákon č. 140/1961 Zb., ktorý bol účinný v čase spáchania skutku a to v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005. Odsúdenému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 35 ods. 1 citovaného zákona s použitím § 41 ods. 2 citovaného zákona, keďže išlo o obzvlášť nebezpečného recidivistu.

Podľa § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z obsahu prvostupňového rozsudku č. 5T/151/2001 vyplýva, že odsúdený mal uložený trest za dva trestné činy, ktoré však boli spáchané v jednočinnom súbehu. Trestný zákon č. 140/1961 Zb. nebol zrušený z dôvodu jeho rozporu (čl. 125 ods. 3 Ústavy SR), ale z dôvodu prijatia nového Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného od 1. 1. 2006, čo vyplýva aj z ustanovenia § 439 citovaného zákona.

Citovaný nález Ústavného súdu SR sa vzťahoval na ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a to na časť vety za bodkočiarkou vo vzťahu k ukladaní trestu nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby. Podľa prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, pričom podľa tohto ustanovenia aspoň jeden z nich musí byť zločinom a tieto musia byť spáchané dvoma alebo viacerými skutkami.

U odsúdeného pri ukladaní trestu nebolo použité ustanovenie o ukladaní trestu za dva alebo viac trestných činov spáchaných vo viacčinnom súbehu a to podľa § 35 ods. 2 Zákona č. 140/1961 Zb., ani podľa § 41 ods. 2 Zákona č. 300/2005 Z. z.

Vzhľadom k tomu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na odsúdenie E. Ž. v konaní č. 5T/151/2001 Okresného súdu Poprad nie je možné použiť ustanovenie § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. a taktiež ani nález Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 a neboli preukázané ani podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, preto súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní o obnove konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Tu sa posudzuje otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v

spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné rozhodnutie než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. V konaní o povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a teda, či súd pri rozhodovaní sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, s obhajobou obvineného, alebo či dodržal zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní.

Pre povolenie obnovy konania musí byť preukázané, že existujú nové dôkazy alebo skutočnosti skôr neznáme, ktoré neboli známe súdu do rozhodnutia, ktorého sa návrh na obnovu týka. Zároveň nové skutočnosti alebo dôkazy musia byť spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré mal súd k dispozícii pri dokazovaní a ktoré boli predmetom zisťovania v čase rozhodnutia a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, k čomu smerujú podania odsúdeného Ž..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu v Poprade, na Krajský súd v Prešove.